

Forfatter: Stuckenborg, Viggo

Titel: OPHOLDSVEJR

Citation: Stuckenborg, Viggo: "OPHOLDSVEJR", i Stuckenborg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenborg02-shoot-workid57821/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

VAARSTEMNING

Nu er det Foraar. Digerne har travit
med at faa solet ud de gamle Fraser
og skrevet sammen dem i glade Sange —
hvert Søndagsblad beviser, hvor de maser;

og Præsterne gaar om og priser Herren
og kappes kristeligt med deres Degne
om, hvem der kan se gladest ud i Kirken —
ja, det er Foraar alle vide Vegne!

Jeg elsker Foraarstiden, jeg som andre,
at sige Foraar i de øde Egne,
hvor Solen frit kan skinne, og hvor Regnen,
i Fred for Præst og Digter, frit kan regne.

Selv har jeg halvvejs været Præst engang
og mer end halvvejs frejdig Foraarsdigter — —
Giv mig mit Foraar! — men Gud fri mig for
Ordkunstens foraarsgale Døgenigter!

OPHOLDSVEJR

Det havde været en Regnvejrsdag
med Søl og dryppende Tage,
raakold, med Skyer i tyngende Lag;
men Solen, der sank, havde taget et Tag
og drevet Regnen tilbage.

Fra Horisontens slørende Rand
havde den Skyerne fejet
og sad nu og kasted sit Skær mod Land
over det bølgevrimlende Vand,
der kniksed for Skæret og nejed.

Hvor Regnen pløred og Blæsten bød
om Havnens klinede Hytter,
sin flimrende Fernis den naadig gød
og laante en hvidblank, skinnende Glæd
til Moleplankernes Pytter.

Men Bølgerne plired saa haanligt iblandt
med Millioner af Øjne
og missed mod Solen, der langsomt forsvandt,
som om de for længe siden var vant
til alle dens pralende Løgne.

Og oppe i Skyen laa Stormen Vagt,
saa verdensklog og forstokket,
beredt til med Regnskyl og Nat i Pagt
at kue Solens forlorne Prægt
og dem, dens Flitter ikke lokket.

STRANDSOL *)

Sol i blinkende
Spil over Vandet,
bagende Sol
over Tangen og Sandet;

*) Tekst til et Billedte forestillende en ung Pige, luanende sig til en Badebros Rekværk.